

## Kresťanstvo verzus islam – vojna ideí, (XIV. časť)

*William Kilpatrick*

5. novembra 2021 ✝ Spoločnosť ✝ Islam



Zdroj: Pixabay

pokra?ovanie

Ako sa bojuje ideologická studená vojna? Sú na to dve odpovede: **s presvedčením a s rozhodnosťou ju vyhrať**. V minulých ideologických zápasoch sme sa rozumne usilovali o ideologické víťazstvo – diskreditovať systém, ktorý inšpiroval našich nepriateľov. V minulosti sme však mali silnejšie presvedčenie, že naša vec je správna a – čo je rovnako dôležité – **boli sme presvedčení o existencii nepriateľa**. Hoci v Biblii je mnoho výstrah o „nepriateľoch“, v dnešnej terapeuticknej spoločnosti pojem „nepriateľ“ sa zdá byť už akosi zastaraný.

Svet pod nadvládou islamu by bol nočnou morou, ktorú si väčšina Američanov nevie ani len predstaviť. Avšak budúcnosť môže celkom kľudne patriť moslimom, **pokiaľ sa Západ neprebudí a neuvedomí si, že sa nachádza uprostred zápasu s islamom**. Prebudiť sa však nestačí. Ako drakulovský návrat komunistckej ideológie ukazuje, ideologický zápas je potrebné doviest až do úplného víťazstva. Nepriateľskú ideológiu treba tak dokonale zdiskreditovať, aby nikto – dokonca ani jej najoddanejší zástancovia, dokonca ani ten najdoktrinálnejší univerzitný profesor – nebude chcieť, aby sme ho s ňou spájali.

Pokiaľ ide o islam, naším cieľom by nemalo byť iba klásť džihádu odpor, ale **úplná porážka islamu ako idey. Islam je ideologicky slabý. Džihád je poháňaný vierou, avšak táto viera spočíva na až prekvapujúco chatrnom základe**. Keď Západ dúfa, že prežije, musí demaskovať lži, na ktorých islam stojí.

**Dôležitejší než boj proti teroristom, je boj proti teroristickej ideológii.**

Korán 9:123

*Vy, kteří věříte! Bojujte proti těm z nevěřících, kteří jsou poblíže! Nechtě ve vás naleznou tvrdost a vězte, že Bůh je na straně bohabojných!*

**Jednou z hlavných tém koránu je to, že Alah nenávidí neveriacich a chce, aby boli potrestaní**. Ako povedal Mohamed: „Dostal som príkaz bojovať proti ľuďom, kým nebudú svedčiť, že niet iného boha než je Alah.“ **Islam je v podstate otvorené vyhlásenie vojny nemoslimom**. Preto je namieste **obava nielen z moslimských teroristov, ale aj z**

**moslimských teoretikov a teológov.** Útoky neprestanú, pokým presvedčenie, ktoré inšpiruje teroristov, nebude podlomené a demontované. Idea zápasu v ideologickej studenej vojne sa môže zdať extrémna, ale predstavme si alternatívy: horúca vojna so zapojením jadrových zbraní a pomalá kapitulácia pred islamom. Bojujme v studenej vojne, aby sme predišli týmto alternatívam.

Islam je presvedčený, že Boh (Alah) je na jeho strane. Politika ideologického a politického ustupovania iba posilňuje presvedčenie, že islam je predurčený na víťazstvo. Na druhej strane **oslabenie tejto istoty vedie aj k oslabeniu vôle bojovať.** V dlhodobej perspektíve vojna ideí ponúka tú najlepšiu nádej pre mierové riešenie rastúceho konfliktu.

Akú rolu by mali zohrávať v tomto zápase kresťania? Keďže **súčasný konflikt je predovšetkým duchovným zápasom, je jasné, že kresťania by v ňom mali zohrávať vedúcu úlohu.** Islam tvrdí, že je pravdivým vysvetlením univerza; preto **každý účinný odpor musí byť zameraný na toto tvrdenie.** Kresťania tiež tvrdia, že ich presvedčenie je pravdivé. Nakoľko budú kresťania vážne brať pravdivosť svojej viery, natoľko ich moslimovia budú brať vážne. Pokiaľ sa však kresťania budú opierať a ustupovať islamu ako sekularisti, ich postoj iba posilní presvedčenie moslimov, že islam je nadradené náboženstvo a nadradená kultúra. V súčasnosti si je islamský svet úplne istý svojím presvedčením. Človek nepočuje od islamských lídrov, žeby boli vyjadrovali nejakú „veľkú úctu voči kresťanstvu“.

Vzhľadom na to, že moslimská sebadôvera je postavená na náboženstve, **jediný spôsob ako podlomiť moslimské presvedčenie, je na náboženskej pôde.** Ak sú moslimské tvrdenia pravdivé, potom moslimovia sú oprávnené nahnevaní na našu slepotu. Ak je Alah, ako je opísaný v koráne, stvoriteľ a Pán vesmíru (a tak vie viac než my) a ak chce, aby sme sa podrobili JEHO zákonu, potom z úcty voči pravde by sme to mali robiť. A rovnako moslimovia sú povinní uvažovať o faktoch svojej viery. My im v tom môžeme pomôcť, ale **nepomôžeme im, keď im budeme tvrdiť, aký hlboký rešpekt máme voči ich náboženstvu, ale tým, že im povieme o našich zásadných pochybnostiach.**

Na rozdiel od toho, čo islamskí apologéti hovoria, **moslimovia nie sú zvyknutí na to, aby ich viera bola spochybňovaná a kritizovaná.** Mali by si však na to zvyknúť. Tí, ktorí chcú klásť odpor voči kultúrnemu džihádu, by mali využiť každú príležitosť na spochybňovanie tvrdení islamu.

Tvrdí sa nám, že reformácia islamu je čosi, čo iba moslimovia môžu urobiť. Začína to však vyzeráť tak, ako keby v tomto potrebovali nejakú pomoc. Ja však tvrdím, že je tu potrebné čosi radikálnejšie než reforma, čo znamená, že budú potrebovať zásadnú pomoc. Jeden zo spôsobov je **zasiať pochybnosti - tým, že im budeme klásť ťažké otázky o islame, ktoré málokto kladie.** Toto však musí byť spojené s pozitívnym predstavením kresťanskej viery. Musíme pomôcť moslimom prehodnotiť svoju vieru a informovať ich, že existujú duchovné alternatívy, o ktorých by mohli uvažovať. Faktom je, že priemerný moslim vie o kresťanstve veľmi málo, okrem niekoľkých karikatúr. Kresťanské cirkvi však robia veľmi málo, aby túto medzeru vyplnili. Počas jedného katolícko-moslimského fóra sa Seyyed Hossein Nasr sa sťažoval na **„agresívny proselytizmus“ kresťanov** v štátoch s moslimskou majoritou. Skutočnosť je pritom úplne opačná: historické kresťanské cirkvi na Strednom východe neproselytizujú a kvôli rizikám, dokonca odrádzajú potenciálnych konvertitov na kresťanstvo. Samozrejme, že ich za to nemôžeme viniť. Je však čosi úplne iné, **keď kresťania na Západe svoje poslanstvo neodovzdávajú, kým ešte na to majú slobodu.** Priveľa kresťanov je uzamknutých do postoja „ústupkov-za-každú-cenu“ – ako katolícki biskupi

Anglicka a Walesu, ktorí chcú mať pre moslimov modlitebné miestnosti v každej katolíckej škole spolu so špeciálnymi toaletnými zariadeniami.



Zdroj: PxFuel

Pre mnohých kresťanov **je novým kritériom viery oddanosť diverzite**. Dnes máme skôr tendenciu odsudzovať starší „triumfalistický katolícky postoj“, ktorý neapologeticky ohlasoval pravdu viery; ale ostatní ľudia mali pri tom aspoň nad čím uvažovať a Cirkev nepadla medzi náboženstvá, ktoré sú – ako sa nedávno vyjadril jeden egyptský klerik – „úplne ponížené“ a teda **pre moslimov absolútne nezaujímavé**.

Je stále viac dôkazov o tom, že kresťanská ústupčivosť (diskrétnosť) nerobí svet bezpečnejším miestom; robí ho naopak nebezpečnejším. Tento *dhimmiovský* postoj iba posilňuje moslimov v presvedčení, ktoré je v moslimskom svete veľmi rozšírené – **že im kresťanstvo nemá čo dať a že mlčanie kresťanov je mlčanlivým uznaním nadradenosti islamu**. V krátkosti povedané: vytvorením dojmu slabosti a nerozhodnosti kresťania privolávajú na seba ustavičný džihád. Keď si moslimovia majú prehodnotiť svoje presvedčenie o islame, potrebujú vedieť o iných pravdách. Čiastočne aj vďaka kresťanskej váhavosti väčšina moslimov vie veľmi málo o alternatíve.

Hitchcock: „*Idey a hnutia sú buď na vzostupe alebo na zostupe*.“ Upozorňoval, že jeden spôsob, akým zaistiť, že vaše hnutie bude na zostupe, je **nechávať si svoje presvedčenie pre seba, alebo hovoriť o ňom váhavo a apologeticky**. Azda **nejestvuje istejší znak úpadku, než neochota jeho hovorcov hovoriť o ňom a o jeho cieľoch a presvedčeniach rázne a s istotou pred verejnosťou**. Na druhej strane skupiny, ktoré sú n vzostupe, sú si isté a ich predstavitelia **vedia rozprávať presvedčivo o svojej viere a svojich cieľoch**. „*Skupiny na vzostupe sú úspešné práve preto, lebo tvrdia, že majú Pravdu a dokážu presvedčiť významné množstvo o tom, že ju majú*.“ Hitchcock toto napísal v roku 1976, dávno predtým, než islam začal ukazovať svoje svaly, ale je jasné, že **tento zoznam charakteristík hnutí na vzostupe sa na islam hodí ako uliaty**.

Skupiny, ktoré sa ostýchajú hovoriť o svojom presvedčení na verejnom fóre, ktoré sa zriekajú túžby získavať konvertitov, ktoré hovoria o širokých oblastiach zhody medzi nimi a ostatnými skupinami a pripúšťajú, že do toho istého cieľa vedie mnoho ciest, ktoré si priznávajú dogmatizmus a rigidnosť v minulosti – toto sú obvykle skupiny, ktoré niekde v hĺbke **začali pochybovať o svojej správnosti**.

Toto by mohol byť opis typickej školskej osnovy o tom, ako sa čo najlepšie ospravedlňovať za dejiny Západu, alebo by to mohol byť opis konferencie biskupov debatujúcich o tom, či misionárska práca nie je urážlivá pre

domorodé obyvateľstvo. Vďaka dielu multikulturalistov je ťažké nájsť mnoho odvážlivcov, ktorí by obhajovali západnú civilizáciu alebo Cirkev.

Šťastie však praje odvážnym. Takže, keď sa západné kresťanstvo chce stať opäť náboženstvom na vzostupe, **potrebuje znovu nájsť odvahu**. Cirkvi potrebujú v prvom rade odvahu, aby znovu inšpirovali alebo dodali odvahu svojim členom a na druhom mieste, aby pritiahli potenciálnych konvertitov. A medzi týmito konvertitmi by mali byť aj moslimovia. Konverzie menia hru nielen preto, že presúvajú počty, ale že veľa vypovedajú o tom, kam konvertiti prichádzajú a odkiaľ utekajú. To je dôvod, pre ktorý komunisti vo východnej Európe obohnali svoje krajiny ostnatým drôtom, strieľali na utečencov, len aby zabránili útekom. A to je dôvod, pre ktorý by **Západ mal robiť veľký hluk okolo trestu smrti za apostázu - úplná diskreditácia tejto praxe by bola náboženským ekvivalentom zbúrania Berlínskeho múra**. Okrem toho kresťania a nekresťania na Západe by mali zamedziť celému radu ďalších islamských praktík.

Obvykle nie je veľmi múdre spochybňovať presvedčenia druhých ľudí. Žijeme však v časoch, ktoré nie sú normálne a islam nie je obyčajné náboženstvo. Podľa islamského práva nazvaného *šaría*, presvedčenie nemoslimov nemá nijakú váhu. **Pravidlá dhimmistva konkrétne vyžadujú ponížovanie kresťanov a židov**. Len sa spýtajte koptského kresťana alebo chaldejského kresťana – pokiaľ nejakého nájdete, kto by mal odvahu o tom hovoriť. Takže **už len z dôvodu supremacistických nárokov si islam zasluhuje kritický skúmový pohľad**. Tí, ktorí vyhlasujú, že jedine ich náboženstvo je akceptovateľné, by mali byť pripravení odpovedať na niekoľko otázok.

Napríklad: **Aký dôkaz existuje o tom, že Mohamed naozaj dostal zjavenie od Boha?** Pokiaľ neprijmeme vojenské úspechy ako dôkaz božského mandátu, tak tých dôkazov niet. Ako kresťania už dlho tvrdia, dobyvateľské úspechy by potom mohli byť dôkazom božskej priazne a prorocťva Džingischána alebo Atilu, kráľa Hunov.

Ďalej: Keď sú Mohamedove zjavenia od Boha, prečo **sú (mnohé z nich) zamerané priamo na Mohamedovo osobné zvyhodňovanie** a znevýhodňovanie druhých?

Ak je korán skutočne diktované Božie slovo, **prečo je, napriek zábleskom poetickej krásy, zostrojený ako automobil zo sovietskej éry?**

Kľasť takéto otázky moslimom sa môže zdať neláskavé, ale **bez jasnosti niet lásky**. A práve teraz je jasnosť úzkoprofilovým tovarom. Mnoho moslimov žije v presvedčení, že **mlčanie Západu na teologické tvrdenia islamu je dôkazom oprávneného úžasu nad islamskou pravdou. Západ však rytiersky chráni islam pred kritickým skúmaním, ktoré vyhradzuje iba pre svoje vlastné inštitúcie a tradície**. A má na to aj dôvody. Pretože je jasné, aj keď sa o tom zriedkakedy hovorí, že Mohamedove tvrdenia by neobstáli v skúške kritického skúmania a historických dôkazov, ktoré aplikujeme na židovsko-kresťanské zjavenie.

Sufijský teológ al-Ghazali napísal: „**Dhimmi** (= *pohrdlivé označenie nemoslimov*) **nesmie ani len spomenúť Alaha ani jeho Proroka**.“ A toto tvrdo platilo počas 1400 rokov v každej moslimskej krajine! A je jasné prečo. Zvedavosť nezabila kresťanstvo, ale zvedavosť by určite zabila kalifát – alebo v našej dobe – nádej na vzkriesenie kalifátu.

Zákaz spomenúť proroka? Vzhľadom na hrozbu, ktorú islam predstavuje pre svet a pre samotný islam, to začína vyzerať, ako keby táto povinnosť mala opačný význam. Aby sme parafrázovali iného proroka: „*Je čas na zdvorilosť a je čas na otvorenosť.*“ Aj keď čas na úprimnosť nepominul, určite nastal **čas pre zdvorilú otvorenosť.**

Koptský kňaz Botros: „*Bol Mohamed prorok, morálny človek, najspravodlivejší človek, ktorého má svet nasledovať?*“

Otázka pre moslimské obecnstvo: „*Je toto prorok, ktorého nasledujem?*“ A potom číta (v televízii vysielanej do arabských krajín) z hadítov a z iných islamských zdrojov zoznam sexuálnych zvykov Mohameda: homosexuálne sklony, transvestia, pedofilný sklon... a potom položí otázku: Je toto vrchol morálnej dokonalosti?



Zdroj: wikimedia commons

Ono nezaškodí, keď sa o tom nemoslimovia dozvedia viac. Napríklad koľkí vedia o jeho „pohodlných zjaveniach“, zjaveniach, ktoré vždy každý problém a spor vyriešili v Mohamedov prospech? Alebo, keď bol spor o rozdelenie koristi po bitke pri Badre, Mohamed dostal zjavenie, že jedna pätina patrí **Bohu a jeho apoštolovi (čiže Mohamedovi).**

8:41

*A včzte, že zmocníte-li se jakékoliv kořisti, **náleží z ní jedna pětina Bohu a poslu, příbuzným, sirotkům, nuzným a po cestě Boží jdoucím, věříte-li v Boha a v to, co jsme seslali služebníkovi Svému v den spásy, v den, kdy střetla se obě vojska. A Bůh je mocný nade všem věcmi.***

Pri inej príležitosti dostal zjavenie, ktoré mu dovolilo oženiť sa so svojou nevestou (dcérou adoptovaného syna).

33:37

*A hle, pravil jsi tomu, koho Bůh zahrnul dobrodiním a jemuž jsi i ty prokázal dobrodiní: „Podrž si manželku svou a boj se Boha!“ A hle, skrýval jsi v duši své to, co Bůh odhalil, a bál ses lidí, zatímco Bůh měl větší právo na to, aby ses bál Jeho. A když s ní Zajd přerušil styky, **dali jsme ti ji za manželku, aby nebylo na věřících hříchu, chtějí-li si vzít manželky svých adoptivních synů** poté, co tito s nimi přerušili styky. A rozkaz Boží budiž vykonán!*

Ďalšie zjavenie dovolilo Mohamedovi vziať si toľko manželiek, koľko len chcel, hoci ostatní moslimovia mali obmedzený počet manželiek „len“ na štyri.

33:50

Proroku! Dovolili jsme ti manželky tvé, jimž jsi dal obvěnění, a ty, **jichž zmocnila se tvá pravice z těch, které ti Bůh dal jako kořist**, a dále tvé sestřenice z otcovy strany a tvé sestřenice z matčiny strany, které se s tebou vystěhovaly a každou ženu věřící, jestliže se sama darovala prorokovi, chce-li se s ní prorok oženit – **a to je výhradně pro tebe, nikoliv pro ostatní věřící**. A víme dobře, co jsme jim již uložili ohledně jejich manželek i těch, jichž zmocnily se pravice jejich, aby na tobě nebylo viny. A Bůh je odpouštějící, slitovný.

Pri inom zjavení Alah oslobodil Mohameda od jeho prísahy jednej z jeho manželiek, že sa bude strániť svojej konkubíny Márie.

66:1–4

Proroku, proč ve snaze uspokojit své ženy zakazuješ to, co Bůh ti dovolil? Vždyť Bůh je odpouštějící, slitovný.

66:2

Bůh vám uložil, abyste se vyvázali z přísah svých; Bůh je ochráncem vaším a On vševědoucí je i moudrý.

66:3

Hle, prorok svěřil v tajnosti jedné ze svých žen novinku; když však to oznámila jiné a Bůh mu to odkryl, část z toho sdělil a část si ponechal pro sebe. A když jí to oznámil, zeptala se: „Kdo ti to sdělil?“ I odpověděl: „Sdělil mi to vševědoucí, dobře zpravený.“

Mohamedova schopnosť produkovať pre seba výhodné zjavenia by mala viesť k zamysleniu sa tých, ktorí si myslia, že korán je božsky inšpirovaný. Ešte aj jeho mladá žena Aiša bola týmto udivená, keď skepticky poznamenala: „Allah sa vždy poponáhľa ti vo všetkom vyhovieť.“ Prorok je hlavným tromfom islamu.

**Keď bude on zdiskreditovaný, bude zdiskreditovaný aj islam** – toto je vysvetlenie mimoriadneho úsilia islamských krajín kriminalizovať rúhačstvo. To, že mnoho kresťanov je náchylných podporovať tieto antirúhačské snahy a iniciatívy, je znakom toho, **akí ohromne naivní sme** sa niektorí stali. Dnes sa celá spoločnosť nachádza v nebezpečenstve, že skončí v *dhimmistve* iba preto, lebo je mnoho aspektov islamu, ktoré odmietame podrobovať kritickému skúmaniu z dôvodu nemiestnej precitlivenosti.

Je toto prorok, ktorého nasledujem? Je to dobrá otázka pre členov kultúry cti, pretože napriek všetkým jej chybám je kultúra cti postavená na zmysle pre česť. Ale ak sa prorok, ktorého nasleduješ, ukáže ako nečestný človek, čo potom? Potom je v stávke tvoja vlastná česť ako človeka. Keď moslim po prvý raz počuje o morálnych pokleskoch Mohameda, je určite nahnevaný. Čo však keď o nich počuje po druhý raz, po tretí raz, po dvadsiaty raz? To, **čo spočiatku vyvoláva hnev, môže nakoniec vyvolať pochybnosti**.

My chceme, aby čím viac moslimov prišlo k záveru, ku ktorému prišiel Kemal Ataturk, zakladateľ tureckého sekulárneho štátu, ktorý charakterizoval islam ako „**teológiu nemorálneho Araba**“.

Väčšina moslimov nepozná celý príbeh o ich viere a o svojom zakladateľovi. Keď je väčšina moslimov umiernené zameraná, potom potrebuje pomôcť pri lepšom porozumení neumierneného a nemorálneho systému, do ktorého sú lapaní. Toto je oveľa rýdzejší prejav citlivosti voči moslimom.

Zmyslom propagandy je zasievať semená pochybností do myslí oponentov. Nejde o zasievanie nepravd, ale o pravdivých informácií. Islam je založený na nepravdách, ale propagandistická kampaň islamských apologetov je značne úspešná, pretože sa nezdráhajú presadzovať svoje myšlienky.

Tento druh vytrvalosti je taktiež charakteristický pre jeden z najúspešnejších propagandistických programov posledných čias: kampaň zrovnoprávnenia homosexuality. V roku 1987 homosexuálni aktivisti Marhall Kirk a Hunter Madsen načrtli stratégiu, ktorá zabezpečí verejnú akceptáciu homosexuality. **Ich základným odporúčaním bolo jednoducho túto diskusiu dostať na verejnosť a držať ju tam.**

Argumentovali tým, že „*najrýchlejšia cesta ako presvedčiť normálne orientovaných, že homosexualita je bežná, je priviesť mnoho ľudí k tomu, aby o tejto téme hovorili neutrálne alebo podporne. Otvorené a úprimné hovorenie robí homoexualitu menej skrytú*“. Podobne otec Botros dosiahol niečo podobné u moslimského obecnstva, ktoré takto počúva posolstvo, ktoré by inak odmietli počúvať.

Hlavnou prioritou kresťana by malo byť hovoriť pravdu – udržiavať konverzáciu pri živote tým, že budeme udržiavať konverzáciu o kresťanstve – budeme argumentovať v jeho prospech (podľa scenára Kirka/Madsena) pokojným, nezastrašeným spôsobom. **Tvrdenie koránu, že je autentickým zjavením, sa nezakladá na pravde.** Práve tak, ako sme trvali za studenej vojny na tom, že komunizmus je nerealistický a nefunkčný systém udržiavaný klamstvom, tak aj kresťania by mali využívať slabé body islamu, aby presvedčivejšie argumentovali v prospech kresťanstva.

Naša snaha by mala robiť všetko pre to, aby sme islam nútili klásť si otázky o jeho viere v seba. Prečo? Pretože ako poznamenal Mark Steyn: „**Viera, ktorá nemá vieru v seba, nemá budúcnosť.**“ Mal na mysli, samozrejme, rozmäknuté verzie západného kresťanstva. Strata viery je osud, ktorý by sme mali priať islamu. Alebo –, keď to vezmeme z inej strany – aký argument by sme mohli mať v prospech existencie silného sebavedomého islamu plného dôvery vo vlastné sily?

Ženy v islamských spoločnostiach majú vysoký podiel duševných chorôb a samovrážd. Irán má tretí najvyšší pomer samovrážd na svete. **Moslimovia, ktorí opustili islam, nehovoria o reformovaní islamu, ale o oslobodení seba a druhých spod jeho jarma.** Je to systém, ktorý utláča mnohých. Naopak, zdá sa, že je to povinnosť oslabovať systém a spochybňovať ho, kde je to len možné. Veď kladenie otázok o viere, nie je nezdravá vec pre nijaké náboženstvo.

(Pokračovanie)

*Preložené s miernymi úpravami textu podľa knihy Christianity, Islam and Atheism: The Struggle for the Soul of the West, s aktualizovaním niektorých informácií a zverejnené so súhlasom autora.*

1. časť – Kresťanstvo a islam – boj o dušu Európy

2. časť – Kresťanstvo, islam a ateizmus: Boj o dušu Európy

3. časť – Islamizácia sveta

4. časť – Umožňovatelia a uťahovatelia islamu

5. časť – Aká je úroveň knihy Korán?

6. časť – Korán považuje Ježiša iba za proroka, aj to nie veľmi významného...

7. časť – ?o by robil Mohamed? Hlavná otázka moslima

8. časť – Snažia sa moslimovia o osobnú svätosť? V aké nebo veria?

9. časť – Kultúrna vojna a teroristická vojna: Nevyhadzujte Britney s vodou po kúpaní

10. časť – Kultúrna vojna a teroristická vojna: Vojnový kód verzus Da Vinciho kód

11. časť – Stratégia umiernených moslimov. 1. ?asť: Existujú umiernení moslimovia?

12. časť – Stratégia umiernených moslimov. 2. ?asť: Kedy sa stávajú moslimovia „umiernenými“?

13. časť – Je islam príliš veľký na to, aby padol?

URL adresa článku: <https://christianitas.sk/krestanstvo-verzus-islam-vojna-idei-xiv-cast/>